

ZALÁN TIBOR

Alkoholos tünődések

Felelős alkoholfogyasztás

Az ember elalszik és végül
nem ébred fel Közelebb húzza
magához a kistrádiót De
már másról beszélnek Nem érti
hogyan lehet az alkohol *fogy*
asztásban felelős Azon kí
vül hogy megissza ami kell Vall
aki Valaki Aki senki

A senki nem issza meg Itt kezd
ődik minden A telefon a
padlón hever A tél torka át
vágva Még ömlik belőle a
hó A tükörnek esik De nem
töri össze Megszokott kép A
hogyan látja magát összegörnyed
ve a szőnyegen Felelős al
koholfogyasztott S ha nem hal meg

folytatja addigi magát Mint
aki piramis tetejéről
néz szét és a modern világból
csak foszló hullatestekre lát
rá Házak Templomok Felhőkarc
olók foszló teteme a jel
en Mikor Kleopátra megcsók
olja elhányja magát Kígyók
nyálkája a torkában És hány

És halált hány Az üveg olyan
messze mint a teremtés első
könnycseppje Elérhetetlen és
könnyedén felidézhető Ez
a kapcsolat teret és időt
nélkülöz Aki könnyet iszik
az időt issza meg És a tér
térdet hajt előtte A részeg
felelőssége a pusztulás

mágiája A halál ping-pong
labdája ide-oda pattog
a bemocskolt kocsmasztalon
Üres teremben társakkal kom
binál Nem zavarja hogy veszít
Aki rendel annak nincs többé
esélye kívül maradni a
vesztéshez vezető játszmán Nézd
ez a furcsa kis mélyedés én

ZALÁN TIBOR (1954) Budapest

vagyok suttogja Kőtömbre tal
 áltok ha testem után kutat
 tok suttogja Nem akarja el
 fogadtatni magát a képpel
 Nézd ha kitisztítod a belső
 met forrásokat és ligetek
 et találsz Suttogja Semennyi
 re sem fontos a rólam alkot
 ott kép Vagy aki vagyok *Vagy-vagy*

Közelebb húzza magához az
 üveg A tél átvágott torká
 ból homok szítál Most megismer
 nie kell ami Azon túl van
 Hogy mit fed a mély homály És nyíl
 nak az érzet tárnái Ahol
 süllyed ott fölé emelkedik
 De hogy ki lehet azt nem fogja
 tudni Átengedi magát a

lehetséges szövetségeken
 Az idő titkait nem ássa
 ki Magánya akár a kiírt
 hatatlan gaz mindenütt tenyész
 Rátapos a rádióra Hogy
 megszűnjék minden kapcsolat Csak
 a széttiport üveg szétömlött
 folyadéka mesélne arról
 ki lakik az árnyék mögött A

Megszólíthatatlan Ő talán
 Akit csak ő lát *A szőnyegen
 görnyedett* Akit csak ő szólít
 hat Az idő számkivetettje
 Olaj gyanta és méz illata
 a járatok halált lehelő
 bűzét átveri Akár a fény
 Hanyatt fekszik Hideg a kő fent
 Átlát rajta Anyagtalan tér

